Υλισμός: Το ισχυρό ναρκωτικό της εποχής μας (πρωτοπρ. Διονύσιος Τάτσης)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 18 Μαΐου, 2021

Τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἐπηρεάζει τόσο πολὺ τὸν ἄνθρωπο, τὸν παραλύει θὰ ἔλεγα, ἀφαιρώντας του τὴ δυνατότητα νὰ ξανοιχτεῖ στὰ πνευματικά; Τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ τὸν ὁδηγεῖ στὴν ἄρνηση τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν κατεβάζει στὸ ἐπίπεδο τῶν ζῴων, μετατρέποντας τὴν κοινωνία σὲ στίβο δυσπερίγραπτης ἀθλιότητας; Ἡ ἀπάντηση εἶναι εὔκολη καὶ δὲν μᾶς χρειάζεται ἡ βοήθεια κάποιου εἰδικοῦ κοινωνιολόγου. Πρόκειται γιὰ τὸν **ὑλισμό**, τὴ θεωρία κατὰ τὴν ὁποία κύριο στοιχεῖο τοῦ σύμπαντος εἶναι ἡ ὕλη, οὕτως ὥστε ὅλα τὰ φαινόμενα νὰ ἑρμηνεύονται ὡς ἐπιδράσεις ἢ συνέπειες φυσικῶν καὶ ὑλικῶν αἰτίων, ὅπως ἀναφέρουν τὰ λεξικά.

Ὁ ὑλισμὸς εἶναι ἰσχυρὸ ναρκωτικὸ ποὺ σταδιακὰ ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο κάθε ἐνδιαφέρον γιὰ τὴ βελτίωση τῆς κοινωνίας, ἐνῷ δὲν κάνει ποτὲ λόγο γιὰ τὴν πέραν τοῦ τάφου ζωή. Πιστεύει ὅτι ὅλα ἀρχίζουν ἐδῶ καὶ ὅλα ἐπίσης τελειώνουν ἐδῶ.

Ὁ **ἱερὸς Χρυσόστομος**, ἀπευθυνόμενος στὸν ὑλιστὴ ἄνθρωπο, τοῦ δείχνει τὸν παραλογισμὸ τῆς θεωρίας ποὺ ἀκολουθεῖ: «Τὸ νὰ λές, ὅτι τὰ ὄντα ἔχουν γίνει ἀπὸ ὕλη ποὺ ὑπῆρχε καὶ νὰ μὴ ὁμολογεῖς ὅτι αὐτὰ τὰ δημιούργησε ἀπὸ τὸ μηδὲν καὶ ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξία ὁ Δημιουργός τοῦ σύμπαντος, θὰ ἦταν σημάδι καὶ ἀπόδειξη τοῦ πιό μεγάλου **παραλογισμοῦ**».

Ὁ **Ἀπόστολος Παῦλος** ἐπίσης γράφει στοὺς Κορινθίους ὅτι χωρὶς τὴν ἀνάσταση ὅλα εἶναι μάταια: «*Εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, φάγωμεν, καὶ πίωμεν, αὔριο γὰρ ἀποθνήσκομεν*». **Ὁ ὑλιστὴς ἕναν σκοπὸ ἔχει, νὰ περάσει τὴ ζωή ἱκανοποιώντας τὰ ἁμαρτωλά του πάθη.** Ἀγωνιᾶ μήπως καὶ δὲν προλάβει νὰ ἀπολαύσει τὴ ζωή. Αὐτὰ ὅμως δὲν μποροῦν νὰ ἀποτελοῦν τὸ σκοπὸ τῆς ζωῆς. Τὸ φαγητὸ καὶ τὸ ποτὸ εἶναι γιὰ νὰ διατηρούμαστε στὴ ζωή καὶ νὰ τὰ θεωροῦμε ὡς μοναδικὸ τρόπο ζωῆς. Οἱ ὑλιστὲς θέλουν νὰ ἐμφανίζονται ἀνώτεροι τῶν διαφόρων προκαταλήψεων καὶ μεταθανάτιων προσδοκιῶν καὶ ἐλεύθεροι ἀπὸ διάφορα δεσμὰ μποροῦν νὰ ρυθμίσουν τὴ ζωή τους, ὅπως αὐτοὶ θέλουν, χωρὶς ἀναστολὲς καὶ φόβους καὶ νὰ ζήσουν μὲ γαλήνη καὶ ἀμεριμνία. Ὅμως αὐτὸ δὲν συμβαίνει. Εἶναι μία**πλάνη. Κανένας ὑλιστὴς δὲν μπορεῖ νὰ πετύχει τὴν «εὐτυχία» ποὺ ἐπιθυμεῖ καὶ ὀνειρεύεται**.

Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἔχουν πολλὰ ἴδια χαρακτηριστικὰ μὲ τοὺς ψευδοπροφῆτες.

Προσπαθοῦν μάλιστα νὰ τὸν μιμηθοῦν, κατηγορώντας τοὺς χριστιανούς, γιατί δὲν δέχονται τὴν ὑλιστικὴ κοσμοθεωρία τους. Ὁ **Ἀπόστολος Πέτρος** ἐπικρίνει τοὺς ὑλιστὲς καὶ ψευδοπροφῆτες προκειμένου νὰ προφυλάξει τοὺς ἀνυποψίαστους καὶ καλοπροαίρετους. Γράφει στὴν β΄ ἐπιστολή του: «Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ μοιάζουν μὲ πηγὲς ποὺ στέρεψαν καὶ μὲ σύννεφα ποὺ τὰ παρασέρνει ἡ ἀνεμοθύελλα. Τοὺς περιμένει μία θέση στὸ ζοφερὸ σκοτάδι. Μὲ παχιὰ λόγια, χωρὶς περιεχόμενο, παρασέρνουν ἐκείνους ποὺ εἶχαν πραγματικὰ ἐγκαταλείψει τὴν πλάνη· χρησιμοποιοῦν ὡς δόλωμα τὶς σαρκικὲς ἐπιθυμίες, ποὺ ὁδηγοῦν στὴν ἀσέλγεια. Τοὺς ὑπόσχονται ἐλευθερία, ἐνῷ οἱ ἴδιοι εἶναι δοῦλοι τῆς διαφθορᾶς· γιατί ὁ ἄνθρωπος γίνεται δοῦλος ἐκείνου ἀπ’ τὸν ὁποῖο ἔχει νικηθεῖ».

("Ορθόδοξος Τύπος")

(Πηγή ψηφ. κειμένου: aktines.blogspot.com*)*